

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ОБ'ЄДНАНІ ЛЮБОВ'Ю ДО ДІТЕЙ»

ЄДРПОУ: 45179507

м. Херсон, Україна

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказом Голови Організації

№ 8 від 20 квітня 2026 року

Голова Організації

Костінюк І.В./

ПОЛІТИКА ФІЗИЧНОГО ЗАХИСТУ ТА БЕЗПЕКИ

Тип документа: Policy

Код документа: POL-SEC-008

Версія: 1.0

Дата затвердження: 20.04.2026

Дата набрання чинності: 20.04.2026

Дата наступного перегляду: 20.04.2027

м. Херсон, 2026 рік

ЗМІСТ

I. Преамбула	3
II. Основні поняття	3
III. Мета та цілі	4
VI Основі принципи безпеки	4
V. Методи забезпечення виконання цілей	7
VI. Сфера дії	7
VII. Кризові ситуації	10
VIII. Прикінцеві положення	13
IX. Додатки	14

I. Преамбула.

Громадська організація «Об'єднані любов'ю до дітей» здійснює гуманітарну та соціальну діяльність у місті Херсон Херсонської області, яка знаходиться у регіоні з підвищеним рівнем безпекових ризиків, пов'язаних зі збройною агресією, регулярними обстрілами, загрозами від безпілотних літальних апаратів, пошкодженням інфраструктури та іншими небезпеками.

З метою посилення фізичної безпеки команди, партнерів та бенефіціарів громадської організації «Об'єднані любов'ю до дітей» (далі Організація), під час реалізації своїх завдань запроваджується дана Політика. Організація докладає всіх зусиль, щодо фізичного захисту, в спосіб проведення навчальних заходів, які підвищують поінформованість та обізнаність стосовно ризиків фізичного характеру у всіх сферах діяльності Організації, а також реалізує заходи спрямовані на забезпечення пожежної та медичної безпеки, комплектування команди Організації необхідними засобами індивідуального захисту, комплектування автомобілів відповідно до вимог безпеки. Організація завжди готова до впровадження нових заходів у випадку зміни безпекового контексту.

Ця політика спрямована на:

- захист життя та здоров'я працівників, волонтерів та бенефіціарів;
- забезпечення безпечного функціонування гуманітарного простору;
- мінімізацію ризиків під час реалізації завдань;
- створення системи реагування на надзвичайні ситуації.

Політика базується на:

- законодавстві України;
- гуманітарних принципах;
- міжнародних стандартах безпеки гуманітарних організацій.

II. Основні поняття.

Організація – громадська організація «Об'єднані любов'ю до дітей».

Персонал – штатні працівники, волонтери, консультанти та інші особи, які залучені до діяльності організації.

Бенефіціари – особи або громади, які отримують допомогу та послуги організації.

Фізична безпека – комплекс організаційних, технічних та процедурних заходів, спрямованих на захист людей, майна та діяльності організації.

Кризова ситуація – це ситуація, в результаті настання якої наявна фізична загроза життю та здоров'ю для всіх осіб, що входять до команди Організації, бенефіціарів та партнерів.

Евакуація – це вимушена міра, яка застосовується до команди Організації, що передбачає добровільне переміщення всіх осіб, що входять до команди Організації, з постійного місця перебування та роботи у іншу, більш безпечну локацію, через погіршення безпекової ситуації у регіоні.

III. Мета та цілі політики.

Метою цієї політики є створення ефективної системи управління безпекою діяльності організації. Основні цілі:

1. Забезпечення максимально можливого рівня безпеки для персоналу, створення рамкових правил для покращення загальної безпекової культури.
2. Захист бенефіціарів: створення безпечного середовища для бенефіціарів, партнерів та команди Організації, під час роботи в офісі, забезпечення офісу необхідним обладнанням для можливого укриття у разі обстрілів, а також створення автономності офісу на випадок пошкодження критичної інфраструктури, що може призвести до відсутності електро, водо, теплопостачання, інтернету та інших централізованих послуг.
3. Забезпечення безпечної роботи гуманітарного простору.
4. Зниження ризиків, пов'язаних з воєнними загрозами.
5. Підвищення рівня обізнаності персоналу щодо безпеки: проведення брифінгів, тренінгів та іншого навчання для підвищення безпекової обізнаності та зменшення ризику фізичної шкоди під час виконання робочих завдань.

IV. Основні принципи безпеки.

З метою забезпечення належного рівня фізичного захисту персоналу, партнерів та бенефіціарів організація керується системою базових принципів безпеки. Ці принципи визначають підхід організації до планування діяльності, оцінки ризиків та реагування на потенційні загрози.

Дотримання зазначених принципів є обов'язковим для всіх працівників, волонтерів, консультантів та інших осіб, залучених до реалізації завдань організації.

Організація керується наступними принципами:

1. Пріоритет безпеки: Організація виходить з того, що безпека персоналу, волонтерів, партнерів та бенефіціарів має безумовний пріоритет над завданнями, операційними або логістичними цілями. Будь-які рішення щодо планування та реалізації діяльності повинні прийматися з урахуванням поточного безпекового середовища та можливих ризиків для людей.

Для реалізації цього принципу в організації впроваджуються:

1.1. Інтеграція безпеки у процес прийняття рішень. Під час планування роботи, проведення заходів керівництво організації повинно оцінювати потенційні загрози для персоналу та бенефіціарів. Якщо рівень ризику є неприйнятним, діяльність повинна бути відкладена, змінена або скасована.

1.2. Право працівників відмовитися від небезпечних дій. Персонал організації має право відмовитися від виконання завдання, якщо воно створює очевидну загрозу для життя або здоров'я. У таких випадках працівник повинен негайно повідомити керівництво або відповідальну особу з безпеки.

1.3. Обмеження діяльності у небезпечних умовах. Організація повинна припиняти або обмежувати діяльність у разі виникнення таких ситуацій:

- активні артилерійські обстріли;
- масовані атаки безпілотних літальних апаратів;
- підвищена мінна небезпека;
- введення обмежень місцевими органами влади.

1.4. Наявність укриття. Під час організації заходів або роботи гуманітарного центру повинна бути забезпечена можливість швидкого доступу до укриття для персоналу та відвідувачів.

1.5. Пріоритет евакуації людей. У разі виникнення загрози життя пріоритетним завданням є евакуація людей у безпечне місце. Збереження майна або обладнання не може бути підставою для ризику життям персоналу.

2. Управління ризиками. Організація застосовує системний підхід до управління ризиками, що передбачає постійний моніторинг безпекового середовища, оцінку потенційних загроз та планування заходів для їх мінімізації. З цією метою організація реалізує наступні заходи:

2.1. Регулярна оцінка безпекового середовища. Відповідальні особи Організації мають здійснювати регулярний аналіз безпекової ситуації в місті Херсон з метою своєчасного виявлення загроз та прийняття обґрунтованих рішень щодо діяльності. Такий аналіз має проводитися щоденно та перед початком будь-яких заходів у гуманітарному просторі. Основою оцінки є поєднання офіційної інформації та фактичної ситуації, що спостерігається у місті. Отримані дані мають використовуватися для визначення рівня ризику та доцільності проведення активностей.

У процесі оцінки враховуються офіційні повідомлення органів влади та військових адміністрацій, які містять інформацію про загрози, обмеження або попередження для населення. Додатково аналізується інформація від гуманітарних організацій і партнерів, які працюють у місті та можуть надавати оперативні дані про локальні ризики. Важливим елементом є відстеження динаміки обстрілів, зокрема їх частоти, інтенсивності та районів ураження. Це дозволяє визначити потенційно небезпечні періоди та тенденції.

Окрему увагу приділяється аналізу інцидентів безпеки, які вже відбулися, включаючи випадки ураження цивільної інфраструктури, активність безпілотників та інші загрози. Такі інциденти розглядаються як індикатори змін у безпековому середовищі та враховуються при подальшому плануванні діяльності. На основі цього аналізу відповідальні особи формують короткі висновки щодо рівня ризику та доводять їх до персоналу. Це забезпечує єдине розуміння ситуації та дозволяє оперативно адаптувати роботу гуманітарного простору.

2.2. Попередня оцінка ризиків перед проведенням заходів. Перед проведенням заходів обов'язково має здійснюватися попередня оцінка ризиків. Вона базується на актуальній інформації про безпекову ситуацію в місті за останню добу, включаючи інтенсивність обстрілів, активність безпілотників та загальну динаміку загроз. Рішення про проведення заходу має прийматися безпосередньо перед його початком з урахуванням поточної ситуації. Персонал має бути поінформованим про рівень ризику та можливі обмеження під час проведення заходу.

Особлива увага приділяється оцінці інтенсивності бойових дій у місті, зокрема частоті обстрілів та активності дронів у відповідному районі. У разі підвищеної активності або наявності ударів у безпосередній близькості проведення заходу має бути відкладене або скасоване. Також враховується час доби та тенденції загроз, які можуть впливати на безпеку перебування людей у приміщенні. Такий підхід дозволяє знизити ризик потрапляння під повторні або раптові удари.

Окремо оцінюється доступність укриття для відвідувачів і персоналу гуманітарного простору. Укриття має бути придатним для використання, та доступним у будь-який момент. Персонал і бенефіціари мають бути поінформованим про маршрут до укриття та порядок дій у разі загрози. У разі обмеженого доступу до укриття проведення заходу не допускається.

Додатково враховується ризик ураження будівлі або прилеглої території, включаючи можливість уламків, вибухової хвилі або атак дронів. Персонал має оцінити стан приміщення, наявність захищених зон та можливість швидкого реагування. Проведення заходів має здійснюватися з урахуванням обмеження кількості людей і готовності до негайного переміщення в укриття. Це забезпечує контрольованість ситуації та зменшує потенційні наслідки у разі інциденту.

2.3. Планування заходів мінімізації ризиків. За результатами оцінки безпекової ситуації, відповідальні особи мають визначати конкретні дії, спрямовані на зниження ризиків під час проведення заходів у гуманітарному просторі. Рішення приймається безпосередньо перед початком активності з урахуванням поточної інтенсивності обстрілів і активності дронів. У разі підвищеного ризику захід має бути перенесений або скасований.

Формат заходу має коригуватися залежно від ситуації: обмежується кількість учасників, скорочується тривалість, контролюється заповнення приміщення. Учасники розміщуються так, щоб не створювати скупчень і мати можливість швидко переміститися до укриття. Персонал контролює вхід і перебування людей у просторі.

До початку заходу має бути перевірено доступ до укриття, його відкритість і можливість швидкого використання. Персонал має чітко знати, хто відповідає за координацію дій у разі загрози. Під час заходу одна відповідальна особа відстежує безпекову ситуацію та приймає рішення про зупинку роботи за необхідності.

У разі сигналу небезпеки або звуків обстрілу захід негайно припиняється, і всі присутні організовано переміщуються в укриття. Дії мають бути швидкими, без паніки, за заздалегідь визначеним алгоритмом. Це дозволяє мінімізувати ризики для персоналу та відвідувачів.

2.4. Моніторинг безпекових інцидентів. Організація повинна вести облік інцидентів безпеки. Аналіз таких випадків дозволяє виявляти повторювані ризики та покращувати процедури безпеки.

3. Інформованість. Ефективне забезпечення безпеки неможливе без належного рівня поінформованості персоналу та бенефіціарів щодо потенційних ризиків та правил поведінки у небезпечних ситуаціях. З метою реалізації цього принципу організація забезпечує:

3.1. Проведення вступних інструктажів з безпеки. Перед початком роботи працівники повинні проходити інструктажі з безпеки, під час яких їм пояснюються:

- актуальні загрози;
- правила поведінки під час обстрілів;
- порядок дій у разі повітряної тривоги;
- правила мінної безпеки.

3.2. Регулярне інформування персоналу. Персонал організації повинен отримувати актуальну інформацію про зміни безпекової ситуації, зокрема:

- повідомлення про підвищення рівня загрози;
- інформацію про інциденти;
- рекомендації щодо безпечної поведінки.

3.3. Інформування бенефіціарів. Під час проведення заходів персонал організації повинен інформувати бенефіціарів про правила безпечної поведінки, зокрема:

- порядок дій у разі повітряної тривоги або обстрілу;
- розташування укриття та маршрут до нього;
- правила поведінки у разі обстрілу.

3.4. Використання інформаційних матеріалів. За можливості організація може використовувати інформаційні матеріали, такі як:

- пам'ятки з безпеки;
- інформаційні плакати;
- короткі інструкції для бенефіціарів.

4. Взаємодія з органами влади. Для забезпечення належного рівня безпеки організація повинна підтримувати постійну комунікацію з місцевими органами влади, службами реагування та іншими організаціями. Така взаємодія дозволяє отримувати актуальну інформацію про безпекову ситуацію та координувати дії у кризових ситуаціях. З цією метою організація здійснює.

4.1. Налагодження робочих контактів. Керівництво організації повинно підтримувати робочі контакти з:

- місцевими органами влади;
- підрозділами ДСНС;
- правоохоронними органами;
- органами місцевого самоврядування.

4.2. Обмін інформацією. Організація повинна отримувати актуальну інформацію щодо:

- безпекової ситуації;
- можливих загроз;
- рекомендацій для цивільного населення.

4.3. Координація під час надзвичайних ситуацій. У разі виникнення кризових ситуацій організація повинна взаємодіяти з відповідними службами для координації дій та забезпечення безпеки персоналу.

4.4. Участь у координаційних механізмах. За можливості організація може брати участь у координаційних зустрічах гуманітарних організацій або інших платформах обміну інформацією щодо безпекових питань.

V. Методи забезпечення виконання цілей.

5.1. Для забезпечення виконання цілей цієї політики, Організація реалізує свої завдання з використанням двох основних підходів. За рахунок ресурсів та можливостей організації, а також із залученням партнерів Організації.

5.2. В методи виконання цілей даної політики входять ресурс Організації, та ресурс партнерів Організації.

У ресурс Організації входить:

- проведення внутрішніх брифінгів, тренінгів та наявність бази безпекових документів;
- забезпечення наявності в офісі Організації необхідного обладнання на випадок пожежі, а саме: забезпечення наявності первинних засобів пожежогасіння (вогнегасників), перевірка

наявності пожежної сигналізації та її працездатність. У разі її відсутності приймає рішення, щодо необхідності її встановлення;

- забезпечення наявності в офісі аптечок та контроль їх поповнення;
- забезпечення наявності засобів індивідуального захисту, індивідуальних аптечок та іншого додаткового обладнання відповідно до безпекових процедур та правил;
- ведення обліку наявності та працездатності/цілісності МТЗ, (вогнегасники, аптечки, ЗІЗ тощо);
- ведення обліку та контроль проходження всіх необхідних тренінгів особами, що входять до команди, або надають послуги Організації відповідно до наявної політики;
- розробляє нові та оновлює наявні безпекові процедури та правила;
- перевіряє дотримання наявних процедур та правил;

5.3. У ресурс партнерів входить:

- проведення великооб'ємних тренінгів із залученням великої кількості ресурсів та додаткового персоналу;
- обмін інформацією та досвідом у середовищі партнерських НУО, ВЦА, ОСНА та інших організацій, що реалізують свою діяльність на території України;

VI. Сфера дії політики.

Політика встановлює загальні правила та вимоги щодо забезпечення безпеки під час діяльності Організації. Вона визначає коло осіб, на яких поширюються положення політики, а також перелік ситуацій, у яких ці правила повинні застосовуватися.

Політика має на меті забезпечити однаковий рівень безпеки для всіх осіб, які беруть участь у діяльності організації або взаємодіють із нею.

Виконання вимог цієї Політики є обов'язковим для всіх осіб, які перебувають у приміщеннях організації, беруть участь у заходах або виконують завдання в межах програмної діяльності.

6.1. Особи, на яких поширюється дія політики:

Працівники організації. До цієї категорії належать усі штатні працівники організації незалежно від посади, характеру роботи або форми зайнятості.

Працівники організації повинні бути поінформованими про зміст цієї політики та дотримуватися її вимог під час виконання службових обов'язків.

Зокрема, працівники повинні:

- дотримуватися встановлених правил безпеки;
- виконувати інструкції керівництва у сфері безпеки;
- брати участь у тренінгах та інструктажах з безпеки;
- повідомляти керівництво про будь-які інциденти або потенційні загрози;
- дотримуватися правил поведінки під час надзвичайних ситуацій.

Працівники також повинні враховувати безпекові ризики під час планування та проведення програмної діяльності.

Волонтери. Волонтери є важливою частиною діяльності організації та можуть брати участь у проведенні гуманітарних заходів, розподілі допомоги, організації роботи гуманітарного простору або інших програмах.

Перед початком роботи волонтери повинні бути поінформованими про:

- основні правила безпеки;
- порядок дій у разі надзвичайної ситуації;
- правила поведінки під час повітряної тривоги або обстрілів.

Організація повинна забезпечити проведення короткого інструктажу з безпеки для всіх волонтерів, які залучаються до діяльності.

Волонтери зобов'язані:

- виконувати інструкції відповідальних осіб;
- не здійснювати дій, які можуть створити небезпеку для себе або інших;
- негайно повідомляти про підозрілі ситуації або предмети.

Консультанти. Консультанти можуть залучатися до реалізації окремих проектів або програм організації. На час виконання робіт консультанти повинні дотримуватися тих самих правил безпеки, що й штатні працівники організації.

Перед початком роботи консультанти повинні бути поінформованими про:

- безпекову ситуацію у регіоні;
- правила доступу до приміщень;
- порядок дій у разі надзвичайної ситуації.

Якщо діяльність консультантів передбачає виїзди або роботу у польових умовах, вони повинні дотримуватися процедур безпеки, встановлених організацією.

Відвідувачі гуманітарного простору. До цієї категорії належать бенефіціари, учасники заходів, а також інші особи, які відвідують гуманітарний простір організації.

Організація повинна забезпечити належний рівень безпеки для відвідувачів під час перебування у приміщеннях або під час участі у заходах.

З цією метою персонал організації повинен:

- інформувати відвідувачів про правила поведінки у приміщенні;
- повідомляти про розташування укриттів;
- пояснювати порядок дій у разі повітряної тривоги або обстрілу.

У разі виникнення надзвичайної ситуації персонал організації повинен координувати дії відвідувачів та допомагати їм безпечно перейти до укриття.

Партнери організації. Партнерами можуть бути інші громадські організації, благодійні фонди, міжнародні організації або державні установи, які співпрацюють з організацією у межах реалізації програм.

Партнери, які беруть участь у спільних заходах або використовують інфраструктуру організації, повинні дотримуватися встановлених правил безпеки.

Організація повинна інформувати партнерів про:

- поточну безпекову ситуацію;
- правила поведінки у разі небезпеки;
- повідомляти про розташування укриття та маршрут до нього;
- процедури реагування на надзвичайні ситуації.

Дія політики щодо об'єктів та діяльності.

Офісні приміщення. Положення цієї політики застосовуються до всіх приміщень, які використовуються організацією для здійснення діяльності.

До таких приміщень належать:

- офісні приміщення;
- гуманітарний простір;
- складські приміщення;
- інші об'єкти, які використовуються для реалізації програм.

У межах цих об'єктів повинні діяти встановлені правила безпеки, зокрема:

- контроль доступу до приміщень;
- дотримання правил пожежної безпеки;
- забезпечення доступу до укриття.

Персонал має чітко знати маршрути евакуації, розташування укриття та порядок дій у разі надзвичайної ситуації. Ця інформація доводиться під час інструктажів і регулярно оновлюється за потреби. У приміщеннях мають бути відсутні перешкоди для швидкого виходу або переміщення до укриття. Відповідальні особи контролюють готовність об'єктів до реагування на надзвичайні ситуації.

Заходи організації. Політика безпеки поширюється на всі заходи, які організовуються або проводяться організацією.

До таких заходів можуть належати:

- гуманітарні роздачі;
- тренінги та освітні заходи;
- соціальні або культурні заходи;
- зустрічі з громадами.

Перед проведенням заходів організація повинна:

- оцінити безпекову ситуацію;
- визначити можливі ризики;
- переконатися у доступності укриттів.

Персонал, який відповідає за проведення заходів, має бути готовим швидко реагувати на зміну ситуації та координувати дії учасників. У разі загрози захід негайно припиняється, і всі присутні організовано переміщуються в укриття. Дії мають бути чіткими та узгодженими, без створення паніки. Це забезпечує контроль над ситуацією та зменшує ризики для всіх присутніх.

VII. КРИЗОВІ СИТУАЦІЇ.

7.1. Визначення кризової ситуації.

Кризова ситуація — це будь-яка подія або сукупність обставин, що створюють реальну або потенційну загрозу життю та здоров'ю працівників, волонтерів, консультантів, партнерів або бенефіціарів організації, а також можуть призвести до отримання фізичних ушкоджень, значних матеріальних втрат або неможливості подальшого виконання програмної діяльності організації.

Кризовою ситуацією також вважається ситуація, за якої виникає високий рівень безпекового ризику, що унеможлиблює реалізацію гуманітарних програм, заходів або польових виїздів без загрози для персоналу.

До кризових ситуацій можуть належати події, пов'язані з різким погіршенням безпекової ситуації, надзвичайними подіями або іншими факторами, які потребують негайного реагування з боку організації.

7.2. Види кризових ситуацій.

З урахуванням безпекового середовища, у якому працює організація, до потенційних кризових ситуацій можуть належати:

Воєнні загрози:

- артилерійські або ракетні обстріли;
- атаки безпілотних літальних апаратів;
- застосування авіаційних боєприпасів;
- активізація бойових дій у районі діяльності організації.

У разі виникнення таких подій діяльність Організації повинна бути негайно переглянута, а персонал має діяти відповідно до процедур безпеки.

Мінна небезпека. До кризових ситуацій належать випадки виявлення:

- мін;
- нерозірваних боєприпасів;
- вибухонебезпечних предметів.

У таких випадках персонал повинен негайно припинити діяльність у небезпечній зоні, повідомити відповідні служби та забезпечити безпечну дистанцію.

Інциденти безпеки. Кризовою ситуацією також можуть вважатися інциденти, що створюють загрозу персоналу або перешкоджають діяльності організації, зокрема:

- поранення або травмування працівників;
- дорожньо-транспортні пригоди;
- пожежі;
- руйнування або пошкодження приміщень організації.

Масові надзвичайні події. До кризових ситуацій також можуть належати:

- масові заворушення;

- евакуація населення;
- різке погіршення гуманітарної ситуації;
- інші події, які створюють небезпеку для персоналу та бенефіціарів.

7.3. Принципи реагування на кризові ситуації.

У разі виникнення кризової ситуації організація повинна керуватися такими принципами реагування:

Пріоритет збереження життя та здоров'я людей.

Усі рішення під час кризової ситуації повинні прийматися з урахуванням необхідності забезпечення безпеки персоналу та бенефіціарів.

Оперативність реагування.

У кризових ситуаціях персонал повинен діяти швидко та відповідно до встановлених процедур.

Координація дій.

Дії персоналу повинні бути узгодженими та координуватися відповідальними особами.

Інформування.

Важливо забезпечити своєчасне інформування персоналу та партнерів про виникнення кризових ситуацій та порядок подальших дій.

7.4. Порядок дій у разі виникнення кризової ситуації.

У разі виникнення кризової ситуації персонал організації повинен діяти відповідно до наступних кроків.

1. Негайне реагування. Особа, яка стала свідком або учасником небезпечної події, повинна:

- оцінити рівень загрози;
- забезпечити власну безпеку;
- попередити інших осіб про небезпеку.

Якщо існує ризик для життя або здоров'я, необхідно негайно перейти до найближчого укриття або безпечного місця.

2. Повідомлення керівництва. Після забезпечення власної безпеки працівник повинен повідомити керівництво організації або відповідальну особу з безпеки про:

- характер події;
- місце її виникнення;
- наявність постраждалих;
- інші важливі обставини.

3. Оцінка ситуації. Керівництво Організації повинно провести оперативну оцінку ситуації з урахуванням:

- рівня загрози;
- можливих наслідків;
- безпеки персоналу.

За результатами оцінки приймається рішення щодо подальших дій.

4. Прийняття управлінських рішень. У залежності від характеру події можуть прийматися наступні рішення:

- тимчасове припинення діяльності;
- перенесення або скасування заходів;
- евакуація персоналу;
- обмеження доступу до приміщень.

5. Документування інциденту. Після стабілізації ситуації організація повинна зафіксувати інформацію про подію. Документування повинно включати:

- дату, час та місце інциденту;
- тип інциденту;
- короткий опис події;
- чи є постраждалі;
- наслідки інциденту;
- вжиті заходи;
- рекомендації по запобіганню подібним випадкам.

Аналіз таких подій дозволяє покращувати систему безпеки організації.

7.5. Навчання та готовність до кризових ситуацій.

Для підвищення готовності до можливих кризових ситуацій організація повинна проводити регулярні навчання для персоналу.

Такі навчання можуть включати:

- тренування з евакуації;
- інструктажі щодо дій під час обстрілів;
- навчання з мінної безпеки;
- навчання з надання домедичної допомоги.

Метою таких заходів є формування у персоналу навичок швидкого та правильного реагування у небезпечних ситуаціях.

7.6. Перегляд процедур реагування

Організація повинна регулярно аналізувати ефективність процедур реагування на кризові ситуації. За результатами аналізу можуть вноситися зміни до внутрішніх правил безпеки, щоб підвищити рівень захисту персоналу та бенефіціарів.

VIII. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

8.1. Кожна особа, що входить до команди Організації, зобов'язана ознайомитись з цією політикою перед початком співпраці чи надання послуг Організації.

8.2. Ця політика підлягає перегляду один раз на рік або у зв'язку з різкою зміною безпекового контексту в регіоні, чи після додавання нових документів (процедур, правил, алгоритмів тощо) та затверджується керівником Організації після її перегляду та погодження.

ІХ. ДОДАТКИ

1. Наказ про призначення відповідального за безпеку.
2. Форма реєстрації інцидентів.
3. Журнал інструктажу з безпеки.
4. Журнал моніторингу безпекової ситуації.
5. Стандартна операційна процедура (SOP) з безпеки для проведення діяльності.
6. Список екстрених контактів.